

Sygn. akt IVU 97/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **K. W.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o odszkodowanie

na skutek odwołania od decyzji z dnia 8 czerwca 2017r. znak: GO- (...), (...) - (...).(…)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż odwołujący się K. W. w wyniku choroby zawodowej – astmy oskrzelowej doznał 15 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i w związku z tym przyznaje odwołującemu się tytułem odszkodowania kwotę 10.500(dziesięć tysięcy pięćset) złotych.

II. Zasądza od Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowej w Z. na rzecz K. W. kwotę 180,-(sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV 97/17

UZASADNIENIE

K. W. wniósł odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 8 czerwca 2017r., znak: (...), którą to decyzją odmówiono jemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej z uwagi na fakt, iż Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 06.06.2017r. ustaliła u odwołującego się 0% uszczerbek na zdrowiu spowodowany rolniczą chorobą zawodową - astmą oskrzelową.

Odwołujący się zaskarżył wydaną decyzję w całości, wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie jemu prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z rolniczą chorobą zawodową i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Zarzucił wydanej decyzji naruszenie art. 10. ust.1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2016r. poz. 277 z późn.zm.) poprzez błędne przyjęcie, iż nie spełnia on ustawowych przesłanek do przyznania jednorazowego odszkodowania. Stwierdził, że z ogólnego uzasadnienia decyzji nie wynika na podstawie jakich dokumentów organ rentowy oparł swoje stanowisko. Podniósł, iż organ rentowy nie przeprowadził szczegółowej analizy zgłoszonego przypadku. Podał, że odwołujący się na skutek rozpoznanych chorób, tj. alergicznego zapalenia spojówek, astmy oskrzelowej i podejrzenia zewnątrzpochodnego alergicznego zapalenia pęcherzyków płucnych - zaprzestał prowadzenia gospodarstwa rolnego specjalizującego się w hodowli bydła i uprawie zbóż. Skutkowało to wydaniem przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w

W. M. w dniu 20.04.2017r. dwóch decyzji potwierdzających istnienie chorób zawodowych w postaci astmy oskrzelowej o etiologii zawodowej i alergicznego nieżyty nosa. Stwierdził, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że doszło u niego do powstania uszczerbku na zdrowiu, który w rezultacie doprowadził do wyłączenia go z dotychczasowej pracy zawodowej. Wskazał, że pomimo zastosowanego leczenia nadal boryka się z dolegliwościami, które utrudniają jemu funkcjonowanie i czynią go niezdolnym do pracy zawodowej. Nadmieniał, że prowadzi leczenie w poradniach ambulatoryjnych. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych z zakresu alergologii, laryngologii i pulmonologii (k. 2-5).

W odpowiedzi na odwołanie Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w Z. wniosła o oddalenie odwołania w całości, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (k. 8).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

K. W. jest z zawodu rolnikiem. Od dzieciństwa pracował na gospodarstwie rodziców, a od 1987r. w swoim gospodarstwie rolnym położonym w miejscowości J., specjalizującym się w produkcji mieszanej (hodowla zwierząt, uprawa zbóż i roślin). Odwołujący się w gospodarstwie stosował sianokiszonki, śrutę sojową, rzepakową, makuch słonecznikowy, nawozy sztuczne i organiczne, środki ochrony roślin i utrzymania czystości. W 2009 - 2010r. u odwołującego się pojawiły się pierwsze objawy choroby pod postacią: kataru, blokady nosa, zwyżki ciepłoty ciała. Od 2013r. pojawił się kaszel. Skutkowało to podjęciem leczenia w poradniach alergologicznych. W listopadzie 2016r. był hospitalizowany w Instytucie Medycyny Pracy w Ł., gdzie stwierdzono na podstawie zgromadzonej dokumentacji i badań pomocniczych wykonanych w Klinice (...) w Ł. u K. W. astmę oskrzelową o etiologii zawodowej

(...) Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy (...) Chorób Zawodowych w B. wydał w dniu 21.03.2017r. orzeczenie lekarskie nr (...) o rozpoznaniu u odwołującego się choroby zawodowej – alergicznego nieżyty nosa, wymienionej w pozycji 12 wykazu chorób zawodowych i nr (...) o rozpoznaniu u odwołującego się choroby zawodowej – astmy oskrzelowej pochodzenia zawodowego, wymienionej w pozycji 6 wykazu chorób zawodowych(dowód: dokumentacja medyczna k. 5-6 akt KRUS).

W dniu 20.04.2017r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w W. M. powołując się na treść art.104 § 1 i 2 kpa i ar.5 pkt. 4a ustawy z dnia 14.03.1985r o Państwowej Inspekcji Sanitarnej po rozpoznaniu zgłoszenia choroby zawodowej wydał decyzję nr (...) o stwierdzeniu o K. W. choroby zawodowej astmy oskrzelowej o etiologii zawodowej, wymienionej w poz. 6 wykazu chorób zawodowych określonych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.06.2009r. w sprawie wykazu chorób zawodowych (dowód: decyzja z dnia 20.04.2017r.- akta KRUS k. 3,4). W kolejnej decyzji nr (...) z tego samego dnia stwierdzono u odwołującego się chorobę zawodową- alergiczny nieżyt nosa, wymienioną w poz. 12 wykazu chorób zawodowych (dowód: decyzja z dnia 20.04.2017r. - akta KRUS k. 8,9). Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w W. M. wydał ww. decyzje po analizie narażenia zawodowego, na podstawie obrazu klinicznego przebiegu choroby, nawrotów objawów nasilających się podczas pracy oraz wyników badań dostarczonych przez pacjenta.

K. W. w dniu 25.04.2017r. złożył do KRUS P. Terenowej w W. M. wniosek o przyznanie jemu jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu w związku z chorobami zawodowymi, powołując się na ww. decyzje (dowód: k.1 akt KRUS).

W dniu 22.05.2017r. Lekarz Rzecznawca Kasy rozpoznał u badanego: 1) astmę oskrzelową bez upośledzenia parametrów wentylacyjnych płuc i 2) alergiczny nieżyt nosa. Ustalił o % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobami zawodowymi stwierdzonymi decyzjami z dnia 20.04.2017r. (dowód: wypis z treści orzeczenia lekarza rzeczoznawcy z dnia 22.05.2017r.- k. 15,16 akt KRUS).

K. W. złożył sprzeciw od powyższego orzeczenia. W dniu 06.06.2017r. Komisja Lekarska Kasy po badaniu podmiotowo – przedmiotowym oraz po przeanalizowaniu przedstawionej dokumentacji leczenia i badań dodatkowych rozpoznała u badanego astmę oskrzelową bez upośledzenia parametrów wentylacyjnych płuc. Ustaliła o % stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową stwierdzoną decyzją z dnia 20.04.2017r. Wskazała, że stwierdzona

choroba zawodowa bez upośledzenia funkcji układu oddechowego i nie powoduje procentowego uszczerbku w związku z chorobą zawodową (dowód: orzeczenie komisji lekarskiej kasy z 06.06.2017r.- k. 22,23,24 akt KRUS).

Decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 8 czerwca 2017r. odmówiono K. W. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej z uwagi na fakt, iż komisja lekarska orzeczeniem z dnia 06.06.2017r. ustaliła u odwołującego się 0% uszczerbek na zdrowiu spowodowany rolniczą chorobą zawodową - astmą oskrzelową (dowód – decyzja z dnia 08.06.2017r. - k.25 akt KRUS).

W ocenie tut. Sądu odwołanie jest zasadne.

Stosownie do 10 ust.1 ustawy z dnia 12.12.1990r o ubezpieczeniu społecznym rolników(tj. Dz.U. z 2017r., poz. 2336) - jednorazowe odszkodowanie przysługuje: ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej. Za rolniczą chorobę zawodową uważa się chorobę, która powstała w związku z pracą w gospodarstwie rolnym, jeżeli choroba ta jest objęta wykazem chorób zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy (art. 12 ww. ustawy).

Organ rentowy, odmawiając odwołującemu się prawa do jednorazowego odszkodowania wskazał, że to świadczenie jemu nie przysługuje, ponieważ komisja lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 06.06.2017r. ustaliła, że stwierdzone choroby zawodowe nie spowodowały u odwołującego się uszczerbku na zdrowiu . Stwierdzono o % uszczerbku na zdrowiu .

Zatem organ rentowy nie kwestionował rozpoznania u odwołującego się chorób zawodowych - astmy oskrzelowej pochodzenia zawodowego i alergicznego nieżyty nosa. Kwestia sporną było zaś ustalenie czy rozpoznane choroby zawodowe spowodowały stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Dla celów świadczeń odszkodowawczych samo stwierdzenie choroby zawodowej nie jest wystarczające. Istotne jest bowiem ustalenie czy choroba spowodowała uszczerbek na zdrowiu bądź śmierć. Choroba zawodowa to określenie tych urazów, zachorowań lub śmierci, których przyczyną jest sama praca, jej rodzaj i charakter.

T.. Sąd w celu ustalenia procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu jakiego doznał odwołujący się w wyniku stwierdzonych chorób zawodowych, tj. astmy oskrzelowej o etiologii zawodowej i alergicznego nieżyty nosa - dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu: pulmonologii i medycyny pracy .

Biegła sądowa z zakresu medycyny pracy po przeprowadzeniu badania przedmiotowego i analizie dokumentacji medycznej rozpoznała u odwołującego się K. W.: 1) astmę oskrzelową pochodzenia zawodowego, 2) alergiczny nieżyt nosa pochodzenia zawodowego, 3) przewlekłe zapalenie zatok bocznych nosa . Ustaliła, że odwołujący się doznał w wyniku choroby zawodowej - astmy 15 % uszczerbku na zdrowiu. Biegła wskazała, że schorzenia występujące u odwołującego się są przewlekłe i nieodwracalne. Powodują niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Argumentowała, że w omawianym przypadku przeciwwskazana jest praca w kontakcie ze zwierzętami hodowlanymi (zwłaszcza krowami), a także w narażeniu na czynniki drażniące drogi oddechowe. Podała, że ze względu na udokumentowaną nadreaktywność oskrzeli, dodatnie próby prowokacyjne z czynnikami środowiska opiniowany wymaga unikania ekspozycji na czynniki zawodowe. Ustaliła że przewlekłe nieswoiste choroby układu oddechowego powstałe u opiniowanego w wyniku działania substancji uczulających (alergenów środowiska pracy) są w okresie wydolności układu oddechowego, stanowią jednakże profilaktyczne uzasadnione przeciwwskazanie do dalszej pracy w narażeniu na kontakt z czynnikami zawodowymi uszkadzającymi układ oddechowy. Zaznaczyli, że astma u opiniowanego ma przebieg łagodny i nie występują zaburzenia wentylacji płuc. Dlatego też biegła uznała, że zasadnym jest ustalenie uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 % (dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu medycyny pracy- k. 17-20).

Biegła sądowa z zakresu pulmonologii, po przeprowadzeniu badania przedmiotowego i podmiotowego oraz analizie dokumentacji medycznej rozpoznała u odwołującego się K. W.: 1) astmę oskrzelową pochodzenia zawodowego, 2) alergiczny nieżyt nosa. Biegła stwierdziła, że astma oskrzelowa pochodzenia zawodowego została rozpoznana u

odwołującego się ponad wszelką wątpliwość. Wskazała, że astma oskrzelowa jest ściśle związana z wykonywaną przez odwołującego się od wielu lat pracą rolniczą. Nie zgodziła się ze stanowiskiem organu rentowego, iż nie doszło do uszczerbku na zdrowiu w związku ze stwierdzonymi u odwołującego się przewlekłymi nieswoistymi chorobami układu oddechowego, skoro opiniowany musiał i musi stosować specjalistyczne leki, aby zabezpieczyć się przed skurczem oskrzeli, który objawia się silną dusznością. Biegła wskazała, że wyniki dwóch pierwszych spirometrii wykonane w Instytucie Medycyny Pracy w Ł. nie były prawidłowe. Dopiero trzecie badanie, wykonane po nebulizacji z leków rozszerzających oskrzela – dało prawidłowy wynik. Spirometria wykonana ambulatoryjnie w dniu 3 sierpnia 2017r. była również wykonana w trakcie leczenia. Wskazała, że odwołujący się stale musi przyjmować specjalistyczne leki (steryd wziewny, beat2 mimetyk długodziałający, lek przeciwocholineryczny i lek antyleukotrienowy).

Stwierdziła u odwołującego się długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15 % z powodu choroby zawodowej astmy oskrzelowej (dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu pulmonologii i alergologii - k. 30-32).

Organ rentowy wniósł o uzupełnienie opinii biegłych sądowych poprzez odniesienie się do stanowiska Lekarza (...) Inspektora Orzecznictwa Lekarskiego KRUS - B. J. (k. 41-42), która stwierdziła, że nie samo istnienie choroby, ale jej następstwa skutkują wysokością uszczerbku na zdrowiu. W wyniku chorób zawodowych stwierdzonych u odwołującego się nie doszło do zaburzenia funkcji organizmu, choroba zawodowa nie spowodowała negatywnych następstw, co wskazuje obraz spirometrii i innych badań wykonywanych w Klinice (...) (vide: pismo z 03.10.2017 - k. 28 i pismo z 12.12.2017r. - k. 41-42).

Sąd oddalił ten wniosek o uzupełnienie opinii biegłych sądowych, ponieważ organ rentowy nie wykazał żadnych merytorycznych zarzutów do opinii biegłych, a załączone stanowisko Lekarza (...) Inspektora Orzecznictwa Lekarskiego KRUS - B. J. stanowi jedynie polemikę z ustaleniami biegłych.

Odwołujący się i jego pełnomocnik żadnych zarzutów do opinii biegłych nie zgłosili.

Sąd za podstawę orzeczenia w przedmiotowej sprawie, przyjął ustalenia poczynione przez biegłych sądowych z zakresu pulmonologii i medycyny pracy, którzy znaleźli podstawy do zmiany stanowiska zajętego przez komisję lekarską KRUS pod kątem rozpoznania u K. W. istnienia chorób zawodowych, tj. astmy oskrzelowej o etiologii zawodowej oraz alergicznego nieżyty nosa i ustalenia procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu jakiego doznał odwołujący się z tego tytułu.

Sąd doszedł do przekonania, że ustalenia poczynione przez biegłych sądowych w niniejszej sprawie są dokonane obiektywnie, a sformułowane wnioski poparte zostały logicznym uzasadnieniem. Opinie zostały wydane przez lekarzy specjalistów, mających szeroką wiedzę i doświadczenie zawodowe i orzecznicze, zostały specjalistycznie uzasadnione. Zawierają rzeczową, logiczną i spójną argumentację ustaloną po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną leczenia odwołującego się oraz po zapoznaniu się z wynikami jego badań. W tym stanie rzeczy Sąd oceniając opinie pod względem fachowości, rzetelności i logiczności, doszedł do wniosku, iż zostały one sporządzone w oparciu o głęboką wiedzę i praktyczne doświadczenie zawodowe biegłego, w konsekwencji dzieląc zawarte w nich konkluzje. Z uwagi na powyższe okoliczności sporządzone w sprawie opinie w ocenie Sądu mogą stanowić miarodajny i wiarygodny materiał pozwalający na ferowanie rozstrzygnięcia sprawy. W opinii Sądu biegłe sądowe, właściwie oceniły stan zdrowia odwołującego się pod kątem uszczerbku wywołanego chorobami zawodowymi. Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować ustalenia płynące z opinii i uznał wnioski w nich zawarte za miarodajne. Sąd w pełni zaaprobował twierdzenia biegłych o wysokości uszczerbku na zdrowiu stwierdzonego u odwołującego się przez biegłe sądowe. Wskazań należy w tym miejscu, że Sąd nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990 r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Reasumując Sąd uznał na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, że na skutek istniejących chorób zawodowych - K. W. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 %. Wysokość uszczerbku ustalona została na podstawie pkt 185a załącznika do rozporządzenia

Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu. Powołane unormowanie znajduje zastosowanie do przewlekłych nieswoistych chorób układu oddechowego w okresie wydolności układu oddechowego, stanowiące profilaktyczne uzasadnione przeciwwskazanie do dalszej pracy w narażeniu na kontakt z czynnikami zawodowymi, uszkadzającymi układ oddechowy. Ustawodawca ustalił stawkę uszczerbku wynoszącą od 10 do 20 %. Biegli w opinii ustalili wartość uszczerbku na 15 %, uwzględniając stan zdrowia wnioskodawcy będący następstwem dwóch rozpoznanych chorób. Ustawodawca nie przyjął rozwiązania nakazującego sumowanie wartości uszczerbku w zależności od liczby rozpoznanych chorób (de facto byłoby to raczej niemożliwe, co potwierdza treść opinii biegłych), a jedynie wskazał na konieczność ustalenia wartości uszczerbku wynikającego z rozpoznania tychże chorób zawodowych dotyczących układu oddechowego.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności tut. Sąd, podzielając ustalenia zawarte w sporządzonych w sprawie opiniach stwierdził, iż organ rentowy błędnie ocenił uprawnienia odwołującego się do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej odmawiając jemu prawa do jednorazowego odszkodowania.

Wysokość jednorazowego odszkodowania Sąd ustalił w oparciu o obowiązujące w dniu wydania zaskarżonej decyzji Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 maja 2014r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej oraz zasiłku chorobowego).

Sąd ustalił, że odwołującemu się K. W. w związku z ustalonym 15% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu przysługuje jednorazowe odszkodowanie w kwocie 10.500 zł (mając na uwadze obowiązującą w dacie wydania zaskarżonej decyzji stawkę za każdy procent uszczerbku na zdrowiu wynoszącą 700 zł).

Mając na uwadze powyższe tut. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc w zw. z wyżej wskazanymi przepisami i orzekł jak w sentencji.